

O ČOM SA V DUCHU SVÄTOM ROZPRÁVAŤ?

Rodinná katechézka 303/2023 (č. 898 na inky.sk)

www.inky.sk

týždeň po 1. 10. 2023

... alebo o troch hlavných témach synodálnej diskusie, ale aj nášho katolíckeho života.

BOŽIE SLOVO:

(Ef 4, 11-16)

Čítanie t listu sv. Apoštola Pavla Efezanom: *Boh ustanovil niektorých za apoštolov, niektorých za prorokov, iných za evanjelistov a iných za pastierov a učiteľov,* ¹² *aby pripravovali svätých na dielo služby, na budovanie Kristovho tela,* ¹³ *kým nedospejeme všetci k jednote viery a poznania Božieho Syna, k zrelosti muža, k miere plného Kristovho veku,* ¹⁴ *aby sme už neboli malými deťmi, ktorými sem-tam hádže a zmieta hocijaký vietor klamlivého ľudského učenia, ktorý podvodne strháva do bludu.* ¹⁵ *Ale žime podľa pravdy a v láske všestranne vrastajme do toho, ktorý je hlavou, do Krista.* ¹⁶ *Z neho celé telo, pevne zviazané a pospájané všetkými oživujúcimi spojivami, podľa činnosti primeranej každej časti, rastie a buduje sa v láske.* Počuli sme Božie slovo.

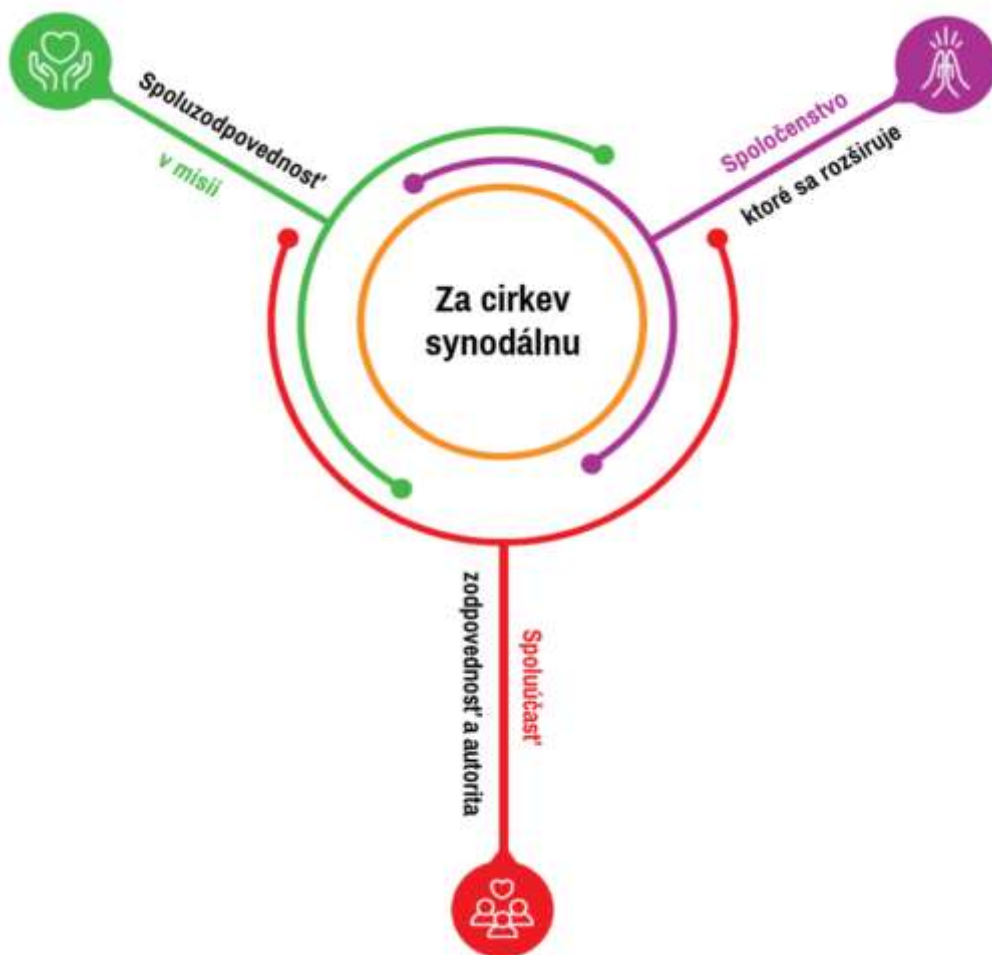
KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, katechézy / úvahy č. 214/805; 218/809; 221/813; 225/818)

V minulej katechézke sme si predstavili dôležitý nástroj, nazvaný *Rozhovor v Duchu Svätom*.

Otázka teraz je, k čomu a na rozhovor o čom ho máme teraz využiť? No a odpoveď na túto otázku nám našepkáva Apoštol Pavol v dnešnom úvodnom úryvku z jeho listu do Efezu.

V tomto liste Apoštol spája dohromady presne tie tri kľúčové témy, ku ktorým nás Synoda povoláva, aby sme o nich nielen hovorili, ale ich aj stále viac a hlbšie žili: *spoločenstvo, misia a spoluúčasť*. Alebo slovami grafiky nižšie: Spoločenstvo, ktoré rastie a rozširuje sa vďaka misii, misia, za ktorú nesie spoločnosť zodpovednosť a ktorá je jeho hlavným zmyslom, a nakoniec spoluúčasť, keď sa na misii spoločnosti podieľajú, každý svojim spôsobom a charizmou, ako hovorí Pavol, všetci jeho členovia, od hľadanie cesty a debaty o tom, ako po nej ísť, až po „prácu v Pánovej Vinici“, v Cirkvi aj vo svete, v diele spásy všetkých ľudí a budovania Cirkvi.

Instrumentum laboris (IL) nás na tieto tri rozmary opätovne upriamuje a hovorí: „Sú to výzvy, ktoré musí celá Cirkev zvládnuť, aby urobila krok vpred a rástla vo svojom synodálnom rozmere na všetkých úrovniach a z rôznych pohľadov. ... Vyvolávajú otázky týkajúce sa plánovania pastorácie v diecézach, ako aj každodenných rozhodnutí a životného štýlu každého člena Božieho ľudu. Sú autenticky synodálne aj preto, že ich riešenie si vyžaduje kráčať spoločne ako ľud, so všetkými členmi. ... [Existuje] isté riziko, a to že budú prezentované ako tri na sebe nezávislé „pilieri“. V živote synodálnej Cirkvi sa však spoločnosť, misia a spoluúčasť navzájom podmieňujú a podporujú“ (IL 43). Inými slovami, ak chýba spoločnosť, neexistuje ani misia. A bez misie neexistuje ani cirkevné spoločnosť. A bez spoluúčasti všetkých to zase nie je spoločnosť Cirkvi. Tak ako auto má štyri kolesá a bez nich nefunguje, tak ako lietadlo má krídla motor a chvost a bez nich nefunguje, tak aj Cirkev, to je spoločnosť zamerané na misiu, na ktorých majú všetci jeho členovia *spoluúčasť* – a ak chýba ktorýkoľvek z týchto troch rozmerov, už to nie je Cirkev, spoločnosť Cirkvi. Nie je možné ich preto od seba oddeľovať ani chápať ako nejaké tri samostatné veci.

UVAŽUJEME:

Instrumentum vysvetľuje: „Zmena paradigmatu, v akom sa tieto tri pojmy objavujú, pričom misia zaujala centrálnu pozíciu, vychádza z uvedenia si väzieb, ktoré ich spájajú a ktoré dozreli počas prvej etapy synody. Predovšetkým spoločnosť a misia sú navzájom úzko prepojené a odrážajú sa v sebe navzájom, ako to učil už svätý Ján Pavol II.: „Spoločnosť [Cirkvi] a poslanie sú čo najhlbšie vzájomne spojené, navzájom sa prenikajú a podmieňujú, takže spoločnosť je súčasne prameňom a ovocím poslania; spoločnosť je misionárske a poslanie je adresované spoločnosti“ (IL 44) a pokračuje: „Sme vyzvaní, aby sme prekonalí dualistické chápanie, v ktorom sú vzťahy vo vnútri cirkevného spoločnosti doménou spoločnosti, zatiaľ čo misia sa týka pohybu [konania] navonok. Spoločnosť je podmienkou dôveryhodnosti ohlasovania“ – ak sami ako Rodina, Cirkev, spoločnosť nežijeme, ako by nám ľudia mohli uveriť, ak by sme hlásali niečo, čo sami nežijeme, že? „Zároveň rastie povedomie o tom, že orientácia na misiu je jediným evanjeliovým podloženým kritériom pre vnútornú organizáciu kresťanského spoločnosti, rozdelenie rolí a úloh a riadenie jeho inštitúcií a štruktúr“ (IL 44). Dôvod nájdeme v prvom bode KKC, kde sa hovorí, že Boh (ktorý je láska) z čirej lásky stvoril človeka, aby mu dal účasť na svojom blaženom živote. Prijatť túto účasť (a teda spasitť sa) znamená začať žiť život Boha a teda lásku Boha, ktorá je v samej podstate misionárska – a teda žiť tú istú túžbu deliť sa s týmto životom so všetkými a priniesť pozvanie k nemu všetkým! Ak by sme neboli hnaní touto misionárskou láskou – potom nežijeme Boží život, potom nie sme Cirkev, Telo Krista, ktorý sám hovorí, že na svet prišiel kvôli tomuto dieľu, potom nie sme spasení! Ako vraví Pavol: „Ak hlásam evanjelium, nemám sa čím chváliť; to je moja povinnosť a beda mi, keby som evanjelium nehlásal“ (1 Kor 9, 16)!

Mnohé farnosti umierajú a už dávno netvorí žiadne spoločnosť – pretože ešte predtým opustili túto misiu a s ňou i Živého Boha...

ÚLOHA:

Ste ako farnosť / farská bunka spoločnosť, zameraný na misiu, na ohlasovanie Evanjelia, apoštolát? A naopak, ohlasujete to, čo sami žijete: Božiu Rodinu, v ktorej ste všetci skutočne jedno srdce, jedna duša, jedno telo, kde skutočne a hlboko milujete jeden druhého ako samého seba, ako skutočných priateľov? A máte všetci na tomto skutočnú spoluúčasť – od onoho „rozhovoru v Duchu Svätom“ až po uskutočňovanie toho, k čomu Vás Ducha pozval? Ako na tom ste?